

Epistola Pauli

do doctoribus. a Id yslig necessarios. nō supfluos.
b Ut nō sint infructuosi. et sic excedant et in igne mittā-
tur sicut arbor infructuosa: Mat. vii. Omnis arbor que
non facit fructum bonum excedeat et in ignem mittetur. c
Salutant te. consequenter salutat cum ex parte sociorū
dicēs. Salutant te
qui meū sunt om-
nes quoꝝ nomina
tacer. ppter breuita-
tem. d Saluta
eos qui nos amāt
in fide. i. fideliter et
nō fice. Conseque-
ter salutat eos ge-
neraliter di. e
Gratia dei. que est
arra vite beate.
f Cum omnibus
vobis. sup. sit amē

In ca. iii. vbi
dicitur in postilla:
Stultas aut̄ que-
stiones.

Additio.

Pvid intelli-
gatur p̄ hoc
quod dicit
Stultas aut̄ que-
stiones et genealo-
gias. dictus fuit in
additioꝝ supra ad
timotbeum. i. 26.

Postilla fratris
Nicolai de lyra ad
philemonem incipit

ca. i.

Paulus vñctus
ad philemonem. q̄
diuidit in tres par-
tes. s. in salutatio-
ne et p̄secutione ibi. Gratias ago. et p̄closionē ibi. Confi-
dens. In p̄ma pte ponit p̄sonē salutantes cū dicit: a
Paulus vñctus iefu xp̄i. i. incarceratus. p̄ fide iefu xp̄i.
Hic nō noitat se ap̄lm: qđ est nomen dignitatis: b vñctus p̄
iefu xp̄o: qđ est xp̄issiuꝝ pietatis eoꝝ intendebat monē
philemonem ad p̄cates erga onesimūꝝ: p̄ q̄ scriptis hanc
ep̄lam philemoni: vt patebit p̄secundo. b Et timo-
theus frater. huc adiungit in salutatione qm̄ erat dilectus
philemoni: vt si perito sit magis eraudibilis. nō soluz. p̄
reuerentia pauli: sed erat p̄ amore timotbei. scđo ponuntur
personē salutate cū dr: c Philemoni dilecto ad-
iutori nostro. i. oꝝ predicationis: d Et ap̄ie sorori cha-
rissime. Hec vt dicit glo. erat vro: philemonis: ido ponit
cam in salutatione vt inclinet philemonem ad petitionis
exaudiitionē. e Et archippo omilitoni nostro. in mili-
tia christi resistendo viriliter aduersariis fidei: erat a no-
mina ea dē ratione quā et apia. f Et ecclie. i. Aggrega-
tionē fideliū. g Que in domo tua est. nā cū eo plures
habitabant fideles. tercio ponit op̄ata bona cū dr: h
Et a vobis tē exponat sicut in principio ep̄le p̄cedet. i
Et ras ago. hic p̄nt ponit huius ep̄le. p̄secutione: Et diuidit in
duas ptes qđ primo paulus capit philemonis benevolentiā
seno format suā petitionē ibi. ppter qđ. Circa primū dicit
Et ras ago. teo meo sp. actu vel habitu. Et semper. i. omni-
bus robus ad hoc decentibꝝ. k Memoria tui facies.
grās accedo bonis tuis p̄teritis et dependo de futuris.
l Audiens cba. tu. et fidei. i. p̄mendationē tue charitati

et fidei a referentibus misbi. m Quā babes in do-
mino iefu. cui seruis fideliter. n Et in oēs sanctos.
quibus tua bona cōicas misericorditer. o Et com-
municatio tē. hoc refert ad id qđ supra dicit. Memo-
riam tui faci. in orationibus meis. i. orando. o Et

cōcagatio fid. tue
in effectu q̄ ser-
uis xp̄o fidelē
et sanctis cōmī-
nitras miseri-
corditer. p
Audens hat. q
receptionem p̄
m. q In
agnitione om̄is
boni opis. l. in
clara visiōne dei:
in quo est om̄e
bonum. r
In christo iefu.
i. per christum
icium. tanq̄ per
mediatores no-
strum. vel d. c̄t
In xp̄o iefu. q̄a
beat rehaunt
interius in aspe-
ctu meo deitatis
et exteriori in aspe-
ctu eius buona-
mitatis. s

clesie q̄ in vmo tua ē: "grā
yobis et p̄as teo p̄enro et
dño iefu christo" Grās ago
deo meo semp memoriam
tui faciens in orōnibꝝ meis
audies charitatē tuā et fi-
dē: "qm̄ hēs in dño iefu" et
in oēs scōs: "vt cōlcatio fi-
dei tue" euīdēs fiat q̄ agniti-
one oīs opis boni in xp̄o ie-
su. S audiu. n. magnū ha-
bui et p̄solationē i charita-
te tua: qđ viscera scōy reje-
uerūt p̄ te frat: ppter qđ ml-
tā fiduciaz hñs in xp̄o iefu
imperandū tibi qđ ad rez-
ptinet ppter charitatē magis
oblecro cū sis talis "vt
paulus senex: "nūc aut̄ et vin-
ctus iefu xp̄i: oblecro te p̄
meo filio" q̄ē genui i vici-
lis onesimūꝝ: qui tibi aliquā
inutilis fuit: "nūc aut̄ et mi-
hi et tibi utilis: q̄ē remisi-
tibi. Tu aut̄ illū vt mea vi-
scera suscipe: "que ego volu-
erā meū detinere: vt p̄ te

banc aut̄ p̄meditationez et p̄similes nō faciebat ap̄is ad
adulandū: s vt puocaret ad maius bonū: qđ tus lau-
data crescit. v Propter qđ. Dic p̄n̄ ap̄is format
petitionem. et secundo remouet excusationē ibi. For-
sitan enim. Circa primū dicit. v Propter quod.
ideſt propter charitatem de se auditam. x Multa
fiduciam babens in christo iefu. idest pro amore
christi iefu. y Impeti. quod ad rem p̄tinet. i. qđ ē
decens et rationabile. z Propter charitatem. int
me et te mutuā. a Magis oblecro cum sis talis.
vita et etate. b Et paulus senex. ppter quoꝝ ma-
gis volo vti depacatione qđ imperio. unde et scribēs ti
motbeo dicit prima ep̄lora. iii. ca. Seniores ne incre-
paueris si oblecra vt patrem. c Nunca utem vñ-
ctus ie et christi. qualis diceret mea senectus et incar-
ratio monere te dñt ad ac̄hescendum mee depacationē
que subditur cum dicitur. d Oblecro te p̄ meo fi-
lio. spirituali. e Quem genui. in fide. f In vñ-
ctus. eritens: ppter quod tenerius ip̄m diligō. g
Qui tibi aliquā inutilis fuit. tua tollendo quando erat
infidelis. b Nunc autem. regeneratus in christo.
i Et mibi et tibi utilis. scriuēdo fidelit̄ tñbi et tibi.
k Quem remisi tibi. melioratum. l Qua ase illā
vt mea viscera suscipe. idest vt filium mecum. charissi-
mum ac si fuisse genitus ex meis viscribus. m
Quem ego volueram mecum detinere vt p̄ te. qui si
lus meus es iam dñi. n Dibi ministrare. coꝝ fit

Ad philemonem

seruus tuus. et sic mihi ministrares q ipsuz. o In vinculis euangeli. id est quibus sum alligatus p predicatione euangeli. p Sine autem psilio tuo. id est sine assensu tuo. q Mibil volui facere. de cius retentione. r Atne velut tē. i. ne bonum. ministeriū qd sicut mihi q eū qd bīm veritatem tebz dicit tuū: eo q ē seruustus vi- deretur magis coactum q vo- luntariū ex par- te tua. s

Forsitan. Hic consequentē remouet duplē excusatōne quā posset iste philemon facere: pri- ma est q̄ onesi- mus ab eo r̄ces- serat ipso nesci- ente: ppter qd nō debebat ab eo iteruz recipi gratiōe. hoc au- te remouet apo- stolus p hoc q ille recessus ce- dit ad bonū phi- lemonis dicēs.

s Forsitan au- tem discessit ad horaz a te. id est medico tempo-

re quod q̄si ni- bil reputandū est. q̄. q̄. Dibiscop-

t. Ut ineter-

nū illum reci- peres. i. non so- lum in presenti

ad tunz scruti- um parat: i. sed

etiam in futuro tecū ad celi glo- riā ordinantū

ideo subdit.

v Nam nō vt seru: s p buo charis. fraterm. religionez chri- stianam. r

Marime mihi

. s. charissimum

eo q̄ in fide genui cum: vt predictum est.

y Quan-

to autē magis tibi supple debet esse charus magis q̄ ante recessus ipsius. z Et in carne. q̄ seruus tuus

est ad scriuendū tibi corporaliter. a Et in domi-

no. quia factus est fidelis ad regnandum tecum eternali- ter: id est concludit. b Si ergo habes me so-

cium tibi verissima caritate coniunctum. et accipi-

cipitur si pro quia: c Suscipe illum sicut me. id est

dulciter et benignē. d Si autem. Hic remouetur

secunda excusatio: q̄ possit philemon dicere q̄ onsi-

mus recedendo intulit sibi damnum in psonis vel in

fuis rebus: hoc remouet p hoc q̄ obligat se ad sati-

ficiendū. d Si autē aliqd nocuit tibi. in persona

tua aut in familia. e Aut debet. ex obligatione ali-

qua. f Mibi imputa. tanq̄ debitor. g Q̄o

paulus scriptum anīa. hoc dicit ad maiore certit-

dinem. h Ego reddam. id est satisfaciām ipsi dominoz qui est supior omnium: ideo subdier. i At nō dicam tibi cuius subditur ratio cum dicitur. k Quod tē tē. i. q̄ etiam teipm mibi tebes: eo q̄ es creatura mea in fi- de catholicā et instructione euangelica. q. d. minus erigo a te q̄ mibi tebe- bas. l Ita fra- ter ego fruar te in domino. i. gaudebo te tē teo sifec- ris que peto. m Refice visca mea complendo tēsiderium meuz in hoc quod postulo. n In domino. i. pro- pter dominum p̄n- cipaliter et propter irē secundario.

o Confidens.

Hec est ultima ps̄ vel epistole cōclu- sione in qua p̄mo di- cit se scriptisse phi- lemoni cōfidens d̄ p̄mptitudine sue obedientiae dicens

Confidēs tē. et pa- tet. scđo n̄ andat si- bi hospitiū parari ex amicicia specia- li dicēs: Simul au- tem. tercio salutat eum ex parte socio rum suorum di.

Salutat te Ep̄a- phras tē. Et vlti- mo benedicat ei et alijs simul dicens.

p Gratia domini

nostrī ieū christi.

que est arra vite be- atc. q Lō spiri- tu vestro. suple sit p̄seuerant Amen.

Incipit argumentū in epi- stola ad hebreos.

Tu primis dicer- dū est cur aposto- lus paulus i ha- epistola scriben- da nō seruauerit morē suū ut vel vocabulū noīs sui vt ordinis describet dignita- tez. Hec causa est: q̄ ad eos scribens q̄ ex circū incisione crediderant: q̄s gētiū apo- stolus et nō hebreop̄: sciens quo q̄ eo p̄ supbia: suam q̄ humilitatem ip̄e demon- strans: meritum officij sui noluit anteferre. Maz simi- li modo etiā iohannes apo- stolus ppter humilitatē in epistola sua nomen suū ea- dem ratione non pretulit. Hanc ergo epistolam ferēt apostolus ad hebreos con- scriptam hebraica lingua misisse: cuius sensum et or- dinem retinēs lucas eu- gelista post excessuz aposto- li pauli greco sermone com- posuit.

Explicit argumentum.

Explicit postilla
fratris M. colai de
lyra sup ep̄lāz pau- li ad Philemonē.